Wanad rahwa pruugid.

1. Kui leib söögi aeges käest maha kukub, siis piab talle maast üles wõttes suud anma. —

2. Söögi ajal ei tohi mitte ühe käega, wasta lauda, leiwa murda, waid piab ilusti kahe käega murdma. —

3. Kui leib ahjus küpstes lõhki pakata, siis õeldakse pere lahkuma hakawat. —

4. Lüpsi lehma ei tohtiwat mitte koorit ega kahearalise, witsaga lüia; ega ka mitte piitsaga, siis kautawat lehm piima ärä.

5. Lehmale ei anta mitte seda wett juua, kust hobune on joonud, siis pidada piim lüpstes wahutama. —

6. Weiste lauta ei pia mitte tohtima sülminna, siis piawad weised sui konta närima. —

7. Kui weis inimese piale röögib, siis sülitakse kolm korda, siis ei pia mitte

weise röögats üles ajama. —

8. Hobuse rangisi ei tohi mitte nii suguse koha piale panna, kus siad ulatawad nühkima, siis piab hobuse kael katki minema; rangid pannakse ikka alati nii warna, et puud wälja poole ja padja sissepoole jäeb. —

9. Kui wilja linna wiiakse siis wisatakse, kolm korda, iga kotti pialt, piuga tagasi siis piab wilja kasw salwe jääma. —

10. Õle sidet ei wiida kinniselt lauta, siis pidada loomad poegimise ajal waewas olema. —

11. Kui uued wiisad jalga pannakse, siis astub nende omanik ahju kõrwal ~~pöra~~ olewa laia kiwi piale ja pörutab jalga wasta kiwi, õeldes: Ühed wiisad ja ühekfad paelad, siis pidada wiisud hästi kaua seisma. —

12. Kui wälja minnes, meesterahwas wastu=